

Naturvernforbundet i Hurum og Røyken

Tofte, 24.08.2022

Høringsuttalelse til reguleringsplan for Hurum pukkverk (sak 20/76)

Naturvernforbundet i Hurum og Røyken (NiHR) har tidligere uttalt seg om planene for utvidelse av Hurum pukkverk i brev til Hurum kommune av 17.12.2018. Vi foreslo den gang å bruke kote 150 som øvre grense for uttaksområdet sør og øst for dagens uttaksområde.

I forslaget som nå er lagt ut til offentlig ettersyn er det foreslåtte framtidige uttaksområdet mindre enn i det opprinnelige planforslaget, men det fører allikevel til en omfattende utvidelse mot sør og vest, hvor de negative konsekvensene for landskap, naturmangfold, friluftsliv, kulturminner og hytter er størst.

Mangelfull utredning

NiHR er ikke enige i kommunedirektørens vurdering, som er at «uttaksgrensen som er foreslått tar tilstrekkelig hensyn til kultur, natur og friluftverdier [sic]». Av grunnlagsmaterialet og analysene som er vedlagt saken, kan vi ikke se at konsekvensene av vårt uttaksavgrensingsforslag har blitt konkret utredet, og det har ikke blitt foretatt beregninger av hvor mange års drift en utvidelse av uttaksområdet inntil kote 150 vil kunne gi grunnlag for.

Det vises til en større utvidelse mot sør og vest er nødvendig for at den mest økonomisk verdifulle bergarten skal kunne utnyttes, og at dette må til for at pukkverksdrifta skal bli «regningssvarende». Dette framstår imidlertid som en udokumentert påstand. Hva innebærer begrepet «regningssvarende» i denne forbindelsen? Betyr det at pukkverket ikke vil kunne drives videre? I så fall: Hva er grunnlaget for å hevde dette?

Forslaget om uttaksgrense ved kote 150 opprettholdes

NiHR sitt opprinnelige standpunkt står derfor fortsatt ved lag: Vi mener at det ikke per dags dato er behov for å regulere et så stort uttaksområde som planforslaget vil åpne for. Med ei avgrensning av uttaksområdet til kote 150 vil pukkverket fortsatt kunne ta ut gabbro i overskuelig framtid – dersom uttaksvolumet per år fortsetter i samme tempo som tidligere. Man vil også kunne utnytte andre bergarter, som er mindre økonomisk lønnsomme, men som det allikevel er behov for, og som bør kunne drives med overskudd.

Dersom man så på et tidspunkt i framtida har kommet i den situasjonen at hele området opp til kote 150 er tatt ut, og det fortsatt er et politisk ønske om å la pukkverket drive videre på gabbroforekomsten i sør og vest, ja da får man utarbeide en ny reguleringsplan når den tid kommer. Det vil, etter alle solemerker, gå tiår før dette vil kunne bli aktuelt.

Flytting av hytteveien

I punkt 2.1 i vedtaket står det: «Flytting av hyttevei tillates ikke. Det forutsettes dialog mellom de berørte hytteeiere som benytter den aktuelle veien som adkomst og tiltakshaver for å finne alternativ løsning». For NiHR framstår det som uklart hva dette punktet faktisk

innebærer, all den tid plankartet viser at hytteveien skal flyttes, og eksisterende hyttevei ligger i det som er avmerka som framtidig uttaksområde. Betyr punktet at hytteveien allikevel kan flyttes dersom tiltakshaver og berørte hytteeiere finner en «alternativ løsning»? I så fall er setningen «Flytting av hyttevei tillates ikke» villedende. Slik NiHR leser setningen, slår den kategorisk fast at veien ikke skal flyttes, og at ikke noe kan endre på denne beslutninga. Slik vil vi tru at mange andre også oppfatter setningen. Dersom vi slik har forstått setningen riktig, er NiHR enige i dette punktet, og synes at det bør innarbeides i reguleringsplanbestemmelsene. Det bør i så fall framgå utvetydig, at hytteveien ikke under noen omstendigheter skal røres, men fortsatt ha samme trasé som i dag.

I tilleggsnotatet datert 20.06.2022 nevnes det at uttaksområdet enten må avgrenses slik at eksisterende hyttevei ikke blir berørt, eller at pukkverket må innløse de to berørte hyttene. Dette siste alternativet blir også sagt å være «ikke regningssvarende». I så fall bør vel reguleringsplanforslaget trekke konsekvensen av denne vurderinga, og legge opp til ei avgrensning av uttaksområdet som ikke berører hytteveien. Dersom man ikke kan begrense uttaksområdet til kote 150 fordi det ikke er «regningssvarende» kan vi vanskelig forstå at man vil ha vedtatt en reguleringsplan som, slik vi forstår det, heller ikke er regningssvarende, på grunn av innløsningskostnaden for hyttene.

Transport av masser fra djupvannskai

I punkt 2.5 i vedtaket står det: «Det vurderes å sette krav i bestemmelsene til at en prosentsats av transporten skal gå over kai». NiHR støtter at bestemmelsene setter et slikt krav.

Kommentarer til reguleringsbestemmelsene

I punkt 2.2.1 står det at prøveresultater av vannkvalitet i Husebybekken skal rapporteres til kommunen, og at vannkvaliteten skal overvåkes med en årlig vannprøve. NiHR vil påpeke, at kun én vannprøve i året er langt fra tilfredsstillende for å kunne gi gode data om pukkverkets konsekvenser for vannkvaliteten. Prøver må tas på ulike tidspunkt av året, og, ikke minst, både i tørre perioder og nedbørsperioder. Bestemmelsene bør kreve minst én månedlig vannprøve, og minst en fjerdedel av disse bør tas i perioder med mye nedbør og/eller snøsmelting. Hva som skal regnes som en «nedbørsperiode» bør også defineres.

I punkt 2.1.3 beskrives tiltak for å hindre spredning av fremmede arter i forbindelse med tilkjøring av masser til uttaksområdet. Det står at tiltakshaver skal kontrollere at massene ikke er forurensa. Det står imidlertid ikke noe om *hvordan* dette skal kontrolleres. NiHR frykter at «kontrollen» i dette tilfellet ikke vil bli noe mer enn ei erklæring om at massene er reine fordi tilbydereren av massene *sier* at massene er reine. Reguleringsbestemmelsene må, etter vårt skjønn, inneholde *etterprøvbare* tiltak for å hindre at tilkjørte masser inneholder fremmede arter. Det bør settes krav om organisme-drepende bestråling og/eller annen godkjent rensning av alle tilkjørte masser, utført av godkjente anlegg. Ingen masser bør deponeres i området uten at det kan dokumenteres at slik rensing har funnet sted.

Med hilsen

Naturvernforbundet i Hurum og Røyken

Styret